

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 19/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 15 ianuarie 2013

de aplicare a clauzei de salvagardare bilaterală și a mecanismului de stabilizare pentru banane din Acordul comercial între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Columbia și Peru, pe de altă parte

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) La 19 ianuarie 2009, Consiliul a autorizat Comisia să negocieze un acord comercial multipartit în numele Uniunii Europene și al statelor sale membre cu țările membre ale Comunității Andine care împărțeau obiectivul de a încheia un acord comercial ambițios, global și echilibrat.
- (2) Aceste negocieri au fost încheiate și Acordul comercial între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Columbia și Peru, pe de altă parte (denumit în continuare „acordul”), a fost semnat la 26 iunie 2012, a obținut aprobarea Parlamentului European la 11 decembrie 2012 și urmează să fie aplicat conform dispozițiilor articolului 330 din acord.
- (3) Este necesar să se stabilească modalitățile cele mai adecvate pentru a garanta aplicarea efectivă a anumitor dispoziții ale acordului care se referă la clauza de

salvagardare bilaterală și la aplicarea mecanismului de stabilizare pentru banane, care a fost convenit cu Columbia și Peru.

- (4) Este necesară, de asemenea, instituirea unor mecanisme adecvate de salvagardare pentru a se evita producerea de daune grave culturilor de banane din Uniune, sector cu o pondere foarte importantă pentru producătorii agricoli din multe regiuni ultraperiferice ale Uniunii. Cultura bananelor este un sector deosebit de vulnerabil, având în vedere capacitatea redusă de diversificare a acestor regiuni, ca urmare a caracteristicilor lor naturale. Prin urmare, este indispensabilă instituirea unor mecanisme eficiente menite să abordeze problema importurilor preferențiale din țări terțe în cauză, pentru a se garanta menținerea în condiții optime a producției de banane a Uniunii, deoarece acest sector este esențial în ceea ce privește ocuparea forței de muncă în anumite zone, mai ales în regiunile ultraperiferice.
- (5) Ar trebui definiți termenii „prejudiciu grav”, „amenințare de prejudiciu grav” și „perioadă de tranziție”, astfel cum sunt menționați la articolul 48 din acord.
- (6) Măsurile de salvagardare pot fi luate în considerare numai dacă produsul în cauză este importat în Uniune în cantități atât de ridicate, în termeni absoluți sau raportați la producția Uniunii, și în astfel de condiții încât cauzează sau amenință să cauzeze un prejudiciu grav producătorilor de produse similare sau direct concurente din Uniune, astfel cum se prevede la articolul 48 din acord.
- (7) Ar trebui să existe dispoziții specifice de salvagardare în cazul în care produsul în cauză este importat în cantități atât de ridicate și în astfel de condiții încât cauzează sau amenință să cauzeze deteriorarea gravă a situației economice a oricărei dintre regiunile ultraperiferice, astfel cum sunt menționate la articolul 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).
- (8) Măsurile de salvagardare ar trebui să adopte una dintre formele menționate la articolul 50 din acord.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 11 decembrie 2012 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 20 decembrie 2012.

- (9) Sarcina urmăririi și revizuirii acordului, a desfășurării investigațiilor și, după caz, a impunerii unor măsuri de salvagardare ar trebui îndeplinită în modul cel mai transparent cu putință.
- (10) Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport anual privind punerea în aplicare a acordului și aplicarea măsurilor de salvagardare și a mecanismului de stabilizare pentru banane.
- (11) Provocările din Columbia și din Peru în ceea ce privește drepturile omului, drepturile sociale, dreptul la muncă și drepturile privind mediul în legătură cu produsele din aceste țări impun un dialog strâns între Comisie și organizațiile societății civile din Uniune.
- (12) Ar trebui să se insiste asupra importanței respectării normelor internaționale în domeniul muncii elaborate și monitorizate de Organizația Internațională a Muncii.
- (13) Comisia ar trebui să monitorizeze respectarea de către Columbia și Peru a standardelor sociale și de mediu prevăzute la titlul IX din acord.
- (14) Ar trebui să existe dispoziții detaliate privind inițierea procedurilor. Comisia ar trebui să primească din partea statelor membre informații care să cuprindă dovezi disponibile referitoare la orice tendințe ale importurilor care ar putea face necesară aplicarea măsurilor de salvagardare.
- (15) Fiabilitatea datelor statistice referitoare la toate importurile din Columbia și Peru în Uniune este, așadar, de o importanță crucială pentru a se determina dacă sunt îndeplinite condițiile pentru aplicarea măsurilor de salvagardare.
- (16) În unele cazuri, o creștere a importurilor concentrată în una sau mai multe regiuni ultraperiferice ale Uniunii sau în unul sau mai multe state membre poate provoca sau poate amenința să provoace o deteriorare gravă sau o prejudiciere gravă a situației lor economice. În cazul în care se înregistrează o creștere a importurilor concentrată în una sau mai multe regiuni ultraperiferice ale Uniunii sau în unul sau mai multe state membre, Comisia ar trebui să poată introduce măsuri prealabile de supraveghere.
- (17) Dacă există suficiente dovezi prima facie pentru a justifica inițierea unei proceduri, Comisia ar trebui să publice un aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, astfel cum se prevede la articolul 51 din acord.
- (18) Ar trebui să existe dispoziții detaliate privind inițierea investigațiilor, privind inspecțiile și accesul părților interesate la informațiile culese, privind audierea părților interesate implicate, precum și posibilitatea ca acestea să prezinte observații, astfel cum se prevede la articolul 51 din acord.
- (19) Comisia ar trebui să notifice în scris Columbia și Peru cu privire la inițierea unei investigații și să le consulte, astfel cum se prevede la articolul 49 din acord.
- (20) De asemenea, în conformitate cu articolul 51 alineatul (4) din acord, este necesar să se stabilească termene pentru inițierea unei investigații și pentru determinarea oportunității unor măsuri de salvagardare, cu scopul de a asigura desfășurarea cu rapiditate a acestui proces, în vederea creșterii certitudinii juridice a operatorilor economici în cauză.
- (21) Aplicarea oricărei măsuri de salvagardare ar trebui să fie precedată de o investigație, sub rezerva dreptului Comisiei de a aplica măsuri provizorii de salvagardare în circumstanțe critice, astfel cum se menționează la articolul 53 din acord.
- (22) O monitorizare strictă ar facilita luarea la timp a unei decizii de inițiere a unei investigații sau de impunere a unor măsuri. De aceea, Comisia ar trebui să monitorizeze cu regularitate importurile de banane începând cu data aplicării acordului. Monitorizarea ar trebui extinsă la alte sectoare numai în urma unei cereri justificate în mod corespunzător.
- (23) Ar trebui să existe posibilitatea de a suspenda rapid taxele vamale preferențiale, pentru o perioadă de maximum trei luni, în cazul în care importurile depășesc un anumit volum anual, definit ca import de declanșare a mecanismului. Decizia de a aplica sau nu mecanismul de stabilizare pentru banane ar trebui să țină seama de stabilitatea pieței bananelor din Uniune.
- (24) Măsurile de salvagardare ar trebui aplicate numai în măsura și pe perioada considerate necesare pentru a preveni prejudiciul grav și pentru a facilita adaptarea. Ar trebui să se determine durata maximă a măsurilor de salvagardare și să se stabilească dispoziții specifice privind prelungirea și revizuirea acestor măsuri, astfel cum se menționează la articolul 52 din acord.
- (25) Comisia ar trebui să deschidă consultări cu țara afectată de măsuri.
- (26) Aplicarea clauzei de salvagardare bilaterală și a mecanismului de stabilizare pentru banane prevăzută în acord necesită condiții uniforme pentru adoptarea de măsuri de salvagardare atât provizorii, cât și definitive,

pentru impunerea de măsuri de supraveghere prealabile, pentru închiderea unei investigații fără impunerea de măsuri, și pentru suspendarea temporară a taxelor vamale preferențiale instituite în temeiul mecanismului de stabilizare pentru banane care a fost convenit cu Columbia și Peru. Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, măsurile respective ar trebui adoptate de Comisie în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽¹⁾.

- (27) Procedura de consultare ar trebui să fie folosită pentru adoptarea de măsuri de supraveghere și de măsuri provizorii de salvagardare, având în vedere efectele respectivelor măsuri și logica lor secvențială, în legătură cu adoptarea de măsuri de salvagardare definitive. În cazul în care o întârziere în impunerea măsurilor provizorii de salvagardare ar cauza prejudicii dificil de remediat, Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare aplicabile imediat.
- (28) Având în vedere natura și durata relativ scurtă a măsurilor prevăzute în mecanismul de stabilizare pentru banane și pentru a preveni un impact negativ asupra situației pieței bananelor din Uniune, Comisia ar trebui, de asemenea, să adopte acte de punere în aplicare aplicabile imediat pentru suspendarea temporară a taxelor vamale preferențiale stabilite în cadrul mecanismului de stabilizare pentru banane, sau pentru a stabili că o astfel de suspendare temporară nu este oportună. În cazul aplicării unor acte de punere în aplicare aplicabile imediat de acest tip, ar trebui utilizată procedura de consultare.
- (29) Comisia ar trebui să utilizeze în mod responsabil și eficace mecanismul de stabilizare pentru banane, pentru a evita amenințarea unei deteriorări grave sau deteriorarea gravă a situației producătorilor din regiunile ultraperiferice ale Uniunii. De la 1 ianuarie 2020, mecanismul general bilateral de salvagardare, inclusiv dispozițiile speciale pentru regiunile ultraperiferice, continuă să se aplice.
- (30) În scopul adoptării normelor de aplicare necesare pentru aplicarea normelor prevăzute în apendicele 2A și 5 din anexa II („privind definirea noțiunii de «produse originare» și metodele de cooperare administrativă”) și apendicele 1 („Eliminarea taxelor vamale”) din anexa I la acord, se aplică articolul 247a din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar ⁽²⁾.

- (31) Prezentul regulament ar trebui să se aplice numai produselor originare din Uniune sau din Columbia sau Peru,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII DE SALVGARDARE

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentului regulament:

- (a) „produs” înseamnă o marfă originară din Uniune sau din Columbia sau Peru. Un produs care face obiectul unei investigații poate acoperi una sau mai multe linii tarifare sau un subsegment al acestora, în funcție de circumstanțele specifice ale pieței sau orice segmentare a produsului aplicată în mod obișnuit în industria Uniunii;
- (b) „părți interesate” înseamnă părțile vizate de importurile produsului în cauză;
- (c) „industria Uniunii” înseamnă totalitatea producătorilor de produse similare sau direct concurente din Uniune, aflați în activitate pe teritoriul Uniunii, producătorii din Uniune ale căror producții colective de produse similare sau direct concurente constituie o proporție majoră a producției totale a produselor respective în Uniune sau, în cazurile în care un produs similar sau direct concurent este doar unul dintre cele câteva produse fabricate de producătorii din Uniune, operațiunile specifice realizate pentru producerea produsului similar sau direct concurent;
- (d) „prejudiciu grav” înseamnă o deteriorare generală gravă;
- (e) „amenințare de prejudiciu grav” înseamnă iminența evidentă a unui prejudiciu grav;
- (f) „deteriorare gravă” înseamnă disfuncționalități semnificative într-un sector sau în cadrul unei industrii a Uniunii;
- (g) „amenințare de deteriorare gravă” înseamnă iminența evidentă a unor disfuncționalități semnificative;

⁽¹⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

⁽²⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

(h) „perioadă de tranziție” înseamnă o perioadă de zece ani de la data aplicării acordului pentru un produs pentru care calendarul de eliminare a tarifelor pentru mărfuri provenind din Columbia și Peru, astfel cum se prevede în subsecțiunile 1 și 2 din secțiunea B din apendicele 1 („Eliminarea taxelor vamale”) din anexa I la acord („Calendarul de eliminare a tarifelor”) prevede o perioadă de eliminare a tarifelor mai mică de zece ani, sau perioada de eliminare a tarifelor plus trei ani, pentru un produs, pentru care calendarul de eliminare a tarifelor prevede o perioadă de eliminare a tarifelor de zece ani sau mai mare.

Determinarea existenței unei amenințări de prejudiciu grav în sensul primului paragraf litera (e) se bazează pe fapte verificabile, și nu doar pe o afirmație, presupunere sau posibilitate îndepărtată. Pentru determinarea existenței unei amenințări de prejudiciu grav, previziunile, estimările și analizele făcute pe baza factorilor menționați la articolul 5 alineatul (5) trebuie luate în considerare, printre altele.

Articolul 2

Principii

(1) În conformitate cu prezentul regulament, poate fi impusă o măsură de salvagardare atunci când un produs originar din Columbia sau Peru, ca urmare a concesiilor tarifare din cadrul acordului cu privire la respectivul produs, este importat în Uniune în cantități atât de ridicate, în termeni absoluți sau raportați la producția Uniunii și în astfel de condiții încât cauzează sau amenință să cauzeze un prejudiciu grav industriei Uniunii.

(2) Măsurile de salvagardare pot lua una dintre următoarele forme:

(a) o suspendare a unei reduceri suplimentare a taxei vamale aplicate produsului în cauză prevăzută în calendarul de eliminare a tarifelor;

(b) o creștere a taxei vamale aplicate produsului în cauză la un nivel care să nu depășească valoarea cea mai mică a:

— nivelului taxei vamale aplicate națiunii celei mai favorizate (denumită în continuare „NCMF”) pentru produsul în cauză în momentul luării măsurii; sau

— ratei de bază astfel cum se prevede în calendarul de eliminare a tarifelor.

Articolul 3

Monitorizare

(1) Comisia monitorizează evoluția statisticilor importurilor de banane din Columbia și Peru. În acest scop, Comisia

cooperează și face schimb de informații în mod regulat cu statele membre și cu industria Uniunii.

(2) În baza unei cereri justificate în mod corespunzător din partea sectoarelor industriale vizate, Comisia poate lua în considerare extinderea domeniului monitorizării și la alte sectoare.

(3) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport anual de monitorizare cu privire la datele statistice actualizate referitoare la importurile de banane din Columbia și Peru, precum și la sectoarele la care a fost extinsă monitorizarea.

(4) Comisia monitorizează respectarea de către Columbia și Peru a standardelor sociale și de mediu prevăzute la titlul IX din acord.

Articolul 4

Inițierea procedurilor

(1) O procedură se inițiază la cererea unui stat membru, de către orice persoană juridică sau asociație fără personalitate juridică care acționează în numele industriei Uniunii, sau la inițiativa Comisiei, în cazul în care Comisia consideră că există suficiente dovezi prima facie, constatate pe baza factorilor menționați la articolul 5 alineatul (5), care să justifice inițierea unei astfel de proceduri.

(2) Cererea de inițiere a unei proceduri trebuie să conțină dovezi că sunt îndeplinite condițiile de impunere a măsurilor de salvagardare prevăzute la articolul 2 alineatul (1). Cererea conține, în general, următoarele informații: rata și volumul creșterii importurilor la produsul în cauză în valori absolute și relative, cota de piață internă absorbită de creșterea importurilor și variațiile nivelului vânzărilor, producția, productivitatea, utilizarea capacităților, profiturile și pierderile și ocuparea forței de muncă.

(3) De asemenea, poate fi inițiată o procedură și în cazul în care se constată o creștere bruscă a importurilor concentrate în unul sau mai multe state membre sau în regiunile ultraperiferice, cu condiția să existe suficiente dovezi prima facie că sunt îndeplinite condițiile pentru inițiere, în conformitate cu articolul 5 alineatul (5).

(4) Un stat membru informează Comisia în cazul în care evoluțiile importurilor din Columbia și Peru par să necesite măsuri de salvagardare. Informațiile respective trebuie să cuprindă dovezile disponibile, în conformitate cu articolul 5 alineatul (5).

(5) Comisia furnizează informațiile respective statelor membre atunci când primește o cerere de inițiere a unei proceduri sau atunci când consideră că este adecvată inițierea unei proceduri din proprie inițiativă în temeiul alineatului (1).

(6) În cazul în care par să existe suficiente dovezi *prima facie* în conformitate cu articolul 5 alineatul (5) pentru a justifica inițierea unei proceduri, Comisia inițiază procedura și publică un aviz cu privire la aceasta în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Inițierea procedurii se realizează în termen de o lună de la data primirii de către Comisie a cererii sau a informațiilor, în temeiul alineatului (1).

(7) Avizul menționat la alineatul (6):

(a) oferă un rezumat al informațiilor primite și prevede ca orice informație relevantă să fie comunicată Comisiei;

(b) stabilește termenul în care părțile interesate își pot face cunoscut punctul de vedere în scris și pot comunica informații, dacă trebuie să se țină seama de aceste puncte de vedere și informații în timpul procedurii;

(c) stabilește termenul în care părțile interesate pot cere să fie audiate de către Comisie în conformitate cu articolul 5 alineatul (9).

Articolul 5

Investigații

(1) După inițierea procedurii, Comisia începe o investigație. Perioada prevăzută la alineatul (3) începe de la data în care decizia de inițiere a investigației este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Comisia poate solicita statelor membre să furnizeze informații și statele membre iau toate măsurile necesare pentru a da curs oricăror astfel de cereri. Dacă aceste informații sunt de interes general și nu sunt confidențiale în sensul articolului 12, acestea sunt incluse în dosarele neconfidențiale, astfel cum se prevede la alineatul (8) de la prezentul articol.

(3) Atunci când este posibil, investigația se finalizează în termen de șase luni de la inițiere. Termenul respectiv poate fi prelungit cu încă trei luni în circumstanțe excepționale, cum ar fi numărul neobișnuit de mare al părților interesate sau situațiile de piață complexe. Comisia informează toate părțile interesate cu privire la o astfel de prelungire și explică motivele acesteia.

(4) Comisia adună toate informațiile pe care le consideră necesare în vederea determinării faptelor cu privire la condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) și, după caz, face eforturi să verifice aceste informații.

(5) În cadrul investigației, Comisia evaluează toți factorii relevanți de natură obiectivă și măsurabilă care influențează situația industriei Uniunii, în special nivelul și volumul creșterii importurilor la produsul în cauză, în termeni absoluți și relativi, cota de piață internă absorbită de importurile sporite și variațiile nivelului vânzărilor, producția, productivitatea, utilizarea capacităților, profiturile și pierderile și ocuparea forței de muncă. Această listă nu este exhaustivă și Comisia poate lua în considerare și alți factori relevanți pentru a stabili dacă există un prejudiciu grav sau o amenințare de prejudiciu grav, cum ar fi stocurile, prețurile, rentabilitatea capitalului investit, fluxul de numerar și alți factori care cauzează sau care ar fi putut cauza prejudicii grave sau prezintă o amenințare de prejudiciu grav la adresa industriei Uniunii.

(6) Părțile interesate care au comunicat informații în conformitate cu articolul 4 alineatul (7) litera (b) și reprezentanții Columbiei sau din Peru pot lua cunoștință, prin cerere scrisă, de toate informațiile furnizate Comisiei în legătură cu investigația, cu excepția documentelor interne întocmite de către autoritățile Uniunii sau de către cele ale statelor sale membre, cu condiția ca aceste informații să fie relevante în vederea prezentării dosarului lor, să nu fie confidențiale, în sensul articolului 12, și să fie utilizate de către Comisie în cadrul investigației. Părțile interesate care au comunicat informații pot prezenta Comisiei observațiile lor privind aceste informații. Atunci când există suficiente dovezi *prima facie* în sprijinul observațiilor respective, Comisia le ia în considerare.

(7) Comisia se asigură că toate datele și statisticile utilizate în cadrul investigației sunt disponibile, inteligibile, transparente și verificabile.

(8) De îndată ce există condițiile tehnice necesare, Comisia asigură accesul online, protejat de o parolă, la dosarul neconfidențial, pe care îl gestionează și prin care se difuzează toate informațiile relevante și care nu sunt confidențiale în sensul articolului 12. Se acordă acces la această platformă online părților interesate, statelor membre și Parlamentului European.

(9) Comisia audiază părțile interesate, în special în cazul în care acestea au cerut acest lucru în scris, în termenul stabilit în avizul publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, arătând că rezultatul investigației este susceptibil de a le afecta și că există motive speciale pentru a fi audiate.

Comisia audiază părțile interesate și cu alte ocazii, dacă există motive speciale în acest sens.

(10) Atunci când informațiile nu sunt furnizate în termenul stabilit de Comisie sau atunci când investigația este împiedicată în mod semnificativ, Comisia poate trage concluzii pe baza datelor disponibile. În cazul în care Comisia constată că o parte interesată sau o parte terță a furnizat informații false sau care induc în eroare, aceasta nu ține seama de informațiile respective și poate utiliza datele disponibile.

(11) Comisia notifică Columbia sau Peru, în scris, cu privire la inițierea unei investigații și instituirea măsurilor de salvagardare provizorii sau definitive.

Articolul 6

Măsuri prealabile de supraveghere

(1) Comisia poate adopta măsuri prealabile de supraveghere cu privire la importurile din Columbia sau Peru atunci când:

(a) evoluția importurilor unui produs este de așa natură încât ar putea duce la una dintre situațiile menționate la articolele 2 și 4; sau

(b) se constată o creștere bruscă a importurilor de banane concentrate în unul sau mai multe state membre ori în una sau mai multe regiuni ultraperiferice ale Uniunii.

(2) Comisia adoptă măsuri prealabile de supraveghere în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 14 alineatul (2).

(3) Măsurile de supraveghere prealabilă au o perioadă de valabilitate limitată. În lipsa unor dispoziții contrare, acestea nu mai sunt valabile la sfârșitul celei de-a doua perioade de șase luni care urmează primei perioade de șase luni de la introducerea acestora.

Articolul 7

Instituirea de măsuri de salvagardare provizorii

(1) Se aplică măsuri de salvagardare provizorii în circumstanțe critice în care o întârziere ar provoca daune care ar fi dificil de reparat, în conformitate cu o constatare preliminară pe baza factorilor menționați la articolul 5 alineatul (5) conform căreia există suficiente dovezi prima facie că importurile unui produs originar din Columbia sau Peru au crescut în urma reducerii sau

eliminării unei taxe vamale în conformitate cu calendarul de eliminare a tarifelor și că astfel de importuri cauzează sau amenință să cauzeze un prejudiciu grav industriei Uniunii.

Comisia adoptă măsuri de salvagardare provizorii în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 14 alineatul (2). În cazurile în care există motive imperative de urgență, inclusiv în cazul menționat la alineatul (2) din prezentul articol, Comisia adoptă imediat măsurile de salvagardare provizorii aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 14 alineatul (4).

(2) În cazul în care un stat membru solicită intervenția imediată a Comisiei și în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), Comisia adoptă o decizie în termen de cinci zile lucrătoare de la primirea cererii.

(3) Măsurile de salvagardare provizorii nu se aplică mai mult de 200 de zile calendaristice.

(4) În cazul în care măsurile de salvagardare provizorii sunt abrogate deoarece investigația arată că nu sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 2 alineatul (1), orice taxă percepută în temeiul măsurilor de salvagardare provizorii se rambursează automat.

(5) Măsurile de salvagardare provizorii se aplică oricărui produs pus în liberă circulație după intrarea în vigoare a măsurilor respective. Cu toate acestea, respectivele măsuri nu împiedică introducerea în liberă circulație a produselor aflate deja în drum spre Uniune, atunci când destinația acestora nu mai poate fi schimbată.

Articolul 8

Închiderea investigațiilor și a procedurilor fără impunerea de măsuri

(1) În cazul în care, din constatarea definitivă a faptelor, reiese că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1), Comisia adoptă o decizie de închidere a investigației și acționează în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 14 alineatul (3).

(2) Comisia publică un raport în care prezintă rezultatele și concluziile întemeiate la care a ajuns în ceea ce privește toate chestiunile pertinente, de fapt sau de drept, asigurând protecția informațiilor confidențiale în sensul articolului 12.

Articolul 9

Impunerea de măsuri de salvagardare definitive

(1) În cazul în care, din faptele stabilite definitiv, reiese că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1), Comisia invită autoritățile din Columbia sau Peru să organizeze consultări, în conformitate cu articolul 49 din acord. În cazul în care nu s-a găsit nicio soluție satisfăcătoare în termen de 45 de zile, Comisia poate adopta o decizie de instituire a măsurilor de salvagardare definitive în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 14 alineatul (3).

(2) Comisia publică, acordând importanța cuvenită protejării informațiilor confidențiale în sensul articolului 12, un raport care cuprinde o sinteză a faptelor materiale și a considerațiilor relevante pentru măsurile luate.

Articolul 10

Durata și revizuirea măsurilor de salvagardare

(1) O măsură de salvagardare rămâne în vigoare numai pe perioada necesară pentru a preveni sau a remedia prejudiciul grav adus industriei Uniunii și pentru a facilita adaptarea. Această perioadă nu depășește doi ani, în afara cazului în care este prelungită în conformitate cu alineatul (3).

(2) În temeiul alineatului (3), o măsură de salvagardare rămâne în vigoare, în așteptarea rezultatului revizuirii, pe durata oricărei prelungiri.

(3) Durata inițială a unei măsuri de salvagardare poate fi prelungită în mod excepțional cu cel mult doi ani, cu condiția ca măsura de salvagardare să fie necesară în continuare pentru a preveni sau remedia prejudiciul grav adus industriei Uniunii și pentru a facilita adaptarea și cu condiția existenței dovezilor conform cărora industria din Uniune se adaptează.

(4) Orice prelungire în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol trebuie să fie precedată de o investigație la cererea unui stat membru, a unei persoane juridice sau a unei asociații fără personalitate juridică, care acționează în numele industriei din Uniune, sau la inițiativa Comisiei, în cazul în care există suficiente dovezi prima facie potrivit cărora condițiile prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol sunt îndeplinite, pe baza elementelor menționate la articolul 5 alineatul (5).

(5) Inițierea unei investigații trebuie să fie publicată în conformitate cu articolul 4 alineatele (6) și (7). Investigația și

orice decizie cu privire la o prelungire în conformitate cu alineatul (3) al acestui articol se efectuează în conformitate cu articolele 5, 8 și 9.

(6) Durata totală de aplicare a unei măsuri de salvagardare nu depășește patru ani, inclusiv orice altă măsură provizorie de salvagardare.

(7) O măsură de salvagardare nu se aplică după expirarea perioadei de tranziție.

(8) Nu se aplică nicio măsură de salvagardare importului unui produs care a făcut deja obiectul unei astfel de măsuri, cu excepția unei singure ocazii, pentru o perioadă de timp egală cu jumătate din perioada în care această măsură a fost aplicată anterior, cu condiția ca perioada de neaplicare să fie de cel puțin un an.

Articolul 11

Regiuni ultraperiferice ale Uniunii

Atunci când un produs originar din Columbia sau a Peru este importat în cantități atât de ridicate și în astfel de condiții încât cauzează sau riscă să cauzeze deteriorarea gravă a situației economice din una sau mai multe regiuni ultraperiferice ale Uniunii astfel cum sunt menționate la articolul 349 din TFUE, poate fi impusă o măsură de salvagardare în conformitate cu prezentul capitol.

Articolul 12

Confidențialitate

(1) Informațiile primite în temeiul prezentului regulament nu pot fi utilizate decât în scopul în care au fost solicitate.

(2) Nicio informație de natură confidențială sau nicio informație furnizată în mod confidențial, primită în temeiul prezentului regulament, nu este divulgată fără consimțământul expres al celui care o furnizează.

(3) Fiecare cerere de tratament confidențial indică motivele pentru care informația este confidențială. Cu toate acestea, în cazul în care persoana care a furnizat informația solicită ca informația să nu fie făcută publică, sau să fie divulgată în termeni generali sau sub formă de rezumat, și în cazul în care respectiva cerere nu este justificată, informația în cauză poate să nu fie luată în considerare.

(4) În orice caz, o informație este considerată confidențială atunci când divulgarea ei poate avea consecințe nefavorabile semnificative pentru persoana care a furnizat-o sau pentru sursa acesteia.

(5) Alineatele (1)-(4) nu împiedică autoritățile Uniunii să facă trimitere la informații cu caracter general, în special la motivele pe care sunt bazate deciziile luate în temeiul prezentului regulament. Cu toate acestea, autoritățile respective țin seama de interesul legitim al persoanelor fizice și juridice care doresc ca secretele lor comerciale să nu fie divulgate.

Articolul 13

Raportul

(1) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport anual cu privire la aplicarea, implementarea și îndeplinirea obligațiilor acordului și a prezentului regulament.

(2) Raportul include informații cu privire la aplicarea măsurilor provizorii și a măsurilor definitive, a măsurilor prealabile de supraveghere, a măsurilor de supraveghere regională și a măsurilor de salvagardare, precum și cu privire la închiderea investigațiilor și a procedurilor fără impunerea de măsuri.

(3) Raportul include informații cu privire la activitățile diferitelor organisme responsabile de monitorizarea punerii în aplicare a acordului, inclusiv cu privire la îndeplinirea obligațiilor prevăzute la titlul IX din acord, precum și cu privire la activitățile realizate împreună cu grupurile consultative ale societății civile.

(4) Raportul cuprinde o sinteză a statisticilor și a evoluției comerțului cu Columbia și Peru și include date statistice actualizate privind importurile de banane din Columbia și Peru.

(5) În termen de o lună de la prezentarea raportului de către Comisie, Parlamentul European poate să invite Comisia la o reuniune ad-hoc a comisiei sale competente în fond pentru a prezenta și a explica orice aspecte legate de punerea în aplicare a prezentului regulament.

(6) Comisia pune la dispoziția publicului raportul în termen de trei luni de la prezentarea acestuia Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 14

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de comitetul înființat prin articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 260/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind regimul comun aplicabil importurilor⁽¹⁾ („comitetul”). Comitetul este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(4) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 4 din același regulament.

(5) Comitetul poate examina probleme legate de aplicarea prezentului regulament, ridicate de Comisie sau la cererea unui stat membru. Statele membre pot solicita informații și pot schimba opinii în cadrul comitetului sau direct cu Comisia.

CAPITOLUL II

MECANISMUL DE STABILIZARE PENTRU BANANE

Articolul 15

Mecanismul de stabilizare pentru banane

(1) Pentru bananele originare din Columbia sau Peru care se încadrează la codul tarifar 0803 00 19 din Nomenclatura combinată (banane proaspete, excluzând bananele din soiul *Musa paradisiaca*) și sunt enumerate în conformitate cu categoria în faza eliminării „BA” din calendarul de eliminare a tarifelor, se aplică un mecanism de stabilizare până la 31 decembrie 2019.

(2) Se stabilește separat un volum anual al importurilor de declanșare, pentru importurile de produse menționate la alineatul (1), astfel cum se indică în a doua și a treia coloană din tabelul din anexă. Odată ce volumul de declanșare pentru Columbia sau Peru este atins în cursul anului calendaristic corespunzător, Comisia, în conformitate cu procedura de urgență menționată la articolul 14 alineatul (4), adoptă un act de punere în aplicare prin care poate fie să suspende temporar taxele vamale preferențiale aplicate produselor de origine corespunzătoare, în cursul aceluiași an, pentru o perioadă care să nu depășească trei luni și care să nu depășească sfârșitul anului calendaristic, fie să stabilească că o astfel de suspendare nu este oportună.

(3) Atunci când decide cu privire la aplicarea sau nu a unor măsuri în conformitate cu alineatul (2), Comisia ia în considerare impactul importurilor în cauză asupra situației pieței bananelor din Uniune. Analiza respectivă trebuie să includă factori precum: efectele importurilor respective asupra nivelului prețurilor din Uniune, evoluția importurilor din alte surse, stabilitatea globală a pieței Uniunii.

⁽¹⁾ JO L 84, 31.3.2009, p. 1.

(4) În cazul în care Comisia decide să suspende taxele vamale preferențiale aplicabile, aceasta aplică taxele cele mai mici de la nivelul de bază al taxei vamale sau nivelul taxei vamale a NCMF aplicabile în momentul adoptării unor astfel de măsuri.

(5) În cazul în care Comisia aplică măsurile menționate la alineatele (2) și (4), aceasta inițiază imediat consultări cu țara sau țările vizate pentru a analiza și a evalua situația pe baza datelor concrete disponibile.

(6) Aplicarea mecanismului de stabilizare pentru banane prevăzut în prezentul capitol nu aduce atingere aplicării măsurilor stabilite în capitolul I. Cu toate acestea, măsurile luate conform dispozițiilor celor două capitole nu se aplică simultan.

(7) Măsurile menționate la alineatele (2) și (4) se aplică numai în perioada care se încheie la 31 decembrie 2019.

CAPITOLUL III

NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

Articolul 16

Norme de punere în aplicare

În scopul adoptării normelor de punere în aplicare necesare pentru aplicarea normelor prevăzute în apendicele 2A și 5 din anexa II, (privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă) și apendicele 1 („Eliminarea taxelor vamale”) din anexa I la acord, se aplică articolul 247a din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 17

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Regulamentul se aplică de la data aplicării acordului, astfel cum este prevăzut la articolul 330 din acesta. În *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* se publică un avis care precizează data aplicării acordului.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 15 ianuarie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
L. CREIGHTON

ANEXĂ

Tabelul privind volumele importurilor de declanșare a măsurilor pentru aplicarea mecanismului de stabilizare pentru banane prevăzut în secțiunea B din apendicele 1 din anexa I (Eliminarea taxelor vamale) la acord: pentru Columbia subsecțiunea 1 și pentru Peru subsecțiunea 2

Anul	Volumul importurilor de declanșare a măsurilor pentru Columbia, exprimat în tone	Volumul importurilor de declanșare a măsurilor pentru Peru, exprimat în tone
De la 1 ianuarie la 31 decembrie 2010	1 350 000	67 500
De la 1 ianuarie la 31 decembrie 2011	1 417 500	71 250
De la 1 ianuarie la 31 decembrie 2012	1 485 000	75 000
De la 1 ianuarie la 31 decembrie 2013	1 552 500	78 750
De la 1 ianuarie la 31 decembrie 2014	1 620 000	82 500
De la 1 ianuarie la 31 decembrie 2015	1 687 500	86 250
De la 1 ianuarie la 31 decembrie 2016	1 755 000	90 000
De la 1 ianuarie la 31 decembrie 2017	1 822 500	93 750
De la 1 ianuarie la 31 decembrie 2018	1 890 000	97 500
De la 1 ianuarie la 31 decembrie 2019	1 957 500	101 250
Începând cu 1 ianuarie 2020	nu se aplică	nu se aplică

DECLARAȚIA COMISIEI

Comisia salută acordul în primă lectură la care Parlamentul European și Consiliul au ajuns cu privire la Regulamentul (UE) nr. 19/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2013 de aplicare a clauzei de salvagardare bilaterală și a mecanismului de stabilizare pentru banane din Acordul comercial între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Columbia și Peru, pe de altă parte ⁽¹⁾.

După cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 19/2013, Comisia va prezenta Parlamentului European și Consiliului un raport anual privind punerea în aplicare a Acordului și va fi pregătită să discute cu comisia competentă a Parlamentului European eventualele probleme care decurg din punerea în aplicare a acordului.

Comisia va acorda o importanță specială punerii în aplicare efective a angajamentelor referitoare la comerț și la dezvoltarea durabilă din acord, luând în considerare informațiile specifice furnizate de organele competente de monitorizare ale convențiilor fundamentale ale Organizației Internaționale a Muncii și ale acordurilor multilaterale de mediu enumerate în titlul IX al acordului. În acest context, Comisia va solicita și opinia grupurilor consultative relevante ale societății civile.

După expirarea mecanismului de stabilizare pentru banane, la 31 decembrie 2019, Comisia va evalua situația pieței bananelor și a producătorilor de banane din Uniune. Comisia va transmite concluziile sale Parlamentului European și Consiliului și va include o evaluare preliminară a funcționării „Programului de opțiuni specifice depărtării și insularității regiunilor ultraperiferice” (POSEI) din perspectiva menținerii producției de banane în Uniune.

⁽¹⁾ A se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial.

DECLARAȚIE COMUNĂ

Parlamentul European și Comisia sunt de acord cu privire la importanța unei cooperări strânse în procesul de monitorizare a punerii în aplicare a acordului și a Regulamentului (UE) nr. 19/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2013 de aplicare a clauzei de salvagardare bilaterală și a mecanismului de stabilizare pentru banane din Acordul comercial între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Columbia și Peru, pe de altă parte ⁽¹⁾. În acest scop, cele două instituții au convenit cu privire la următoarele aspecte:

- La cererea comisiei responsabile a Parlamentului European, Comisia prezintă un raport privind eventualele probleme specifice legate de punerea în aplicare de către Columbia și Peru a angajamentelor lor cu privire la comerț și dezvoltarea durabilă.
- În cazul în care Parlamentul European adoptă o recomandare privind deschiderea unei anchete de salvagardare, Comisia va analiza cu atenție dacă sunt întrunite condițiile specificate în Regulamentul (UE) nr. 19/2013 privind deschiderea unei anchete din oficiu. În cazul în care Comisia consideră că aceste condiții nu sunt întrunite, aceasta prezintă un raport comisiei responsabile a Parlamentului European, care să conțină o explicație privind toți factorii relevanți pentru deschiderea unei astfel de anchete.

⁽¹⁾ A se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial.